

Sygn. akt VI Cupr 92/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

13 czerwca 2013 roku

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej VI Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w W.

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Agata Cieśla

Protokolant Magdalena Kubera

po rozpoznaniu na rozprawie 06 czerwca 2013 roku w W.

sprawy z powództwa B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w G.

przeciwko P. U. (1)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego P. U. (2) na rzecz powoda B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w G. kwotę 4.930,88 zł (cztery tysiące dziewięćset trzydzieści złotych osiemdziesiąt osiem groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od 07 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty;

II. oddala dalej idące powództwo;

III. umarza postępowanie w części, to jest w zakresie cofniętego pozwu;

IV. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 904 zł tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt VI Cupr 92/13

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym 30 marca 2012 r. do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydziału Cywilnego, B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. wniósł o zasądzenie od pozwanego P. U. (1) kwoty 7.177,76 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 7.127,76 zł od daty wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 1.200 zł.

Uzasadniając żądanie powód wskazał, że wierzytelność dochodzona pozwem wynika z braku zapłaty przez pozwanego zobowiązania z tytułu umowy kredytu ratalnego z 22 grudnia 2008 r., zawartej przez pozwanego z (...) Bankiem S.A. z siedzibą w W.. Powód nabył wierzytelność wobec pozwanego na podstawie umowy przelewu wierzytelności zawartej 26 kwietnia 2011 r. z poprzednim wierzycielem. Podał, że nabył wierzytelność w łącznej wysokości 7.800,73 zł, w tym: 5.589,70 zł kapitału, 1.926,03 zł odsetek umownych naliczonych przez bank w wysokości zgodnej z treścią umowy kredytu ratalnego, 235 zł kosztów poniesionych przez bank w związku z obsługą wierzytelności w wysokości zgodnej z treścią umowy oraz 50 zł zasądzonych i niewyegzekwowanych przez poprzedniego wierzyciela kosztów procesu, co potwierdza wyciąg z załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności. Dalej powód podał, że od dnia nabycia wierzytelności naliczał odsetki za opóźnienie w spłacie wymagalnego kapitału według ustawowej stopy procentowej, które na dzień wniesienia pozwu wynoszą 513,55 zł. Wskazał, że wysokość wymagalnego zobowiązania pozwanego dochodzonego niniejszym pozwem w łącznej kwocie 7.177,76 zł została stwierdzona dokumentem księgowym w

postaci wyciągu z ksiąg rachunkowych powoda i składa się na nie: kapitał w kwocie 4.453,18 zł, odsetki w kwocie 2.439,58 zł oraz koszty w kwocie 285 zł. Pozwany był wzywany do zapłaty należności, bezskutecznie. W związku z tym, że pozwany nie spełnił świadczenia, w ocenie powoda, wniesienie pozwu jest konieczne i uzasadnione.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym 03 kwietnia 2012 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny, w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 520119/12, nakazał pozwanemu P. U. (1), aby zapłacił powodowi kwotę żadaną pozwem wraz z odsetkami i kosztami procesu (k. 6).

Pozwany P. U. (1) wniósł sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty (k. 7-8). W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany przyznał, że 22 grudnia 2008 r. zawarł umowę kredytu z (...) Bank S.A. z siedzibą w W. oraz, że po pewnym czasie utracił płynność finansową, co skutkowało wszczęciem przeciwko niemu postępowania egzekucyjnego. Podał, że 26 kwietnia 2011 r. (...) Bank S.A. z siedzibą w W. dokonał sprzedaży zadłużenia z tytułu przedmiotowego kredytu na rzecz powoda, o czym pozwany został poinformowany pismem z 09 września 2011 r. Na wniosek pierwotnego wierzyciela (...) Bank S.A. z siedzibą w W. postępowanie egzekucyjne zostało umorzone. Dalej pozwany wskazał, że po otrzymaniu zawiadomienia o sprzedaży wierzytelności kontaktował się z powodem celem zawarcia porozumienia w sprawie spłaty długu w ratach, gdyż sytuacja finansowa nie pozwalała mu na jednorazową spłatę. Odpowiedź powoda była odmowna. Pozwany podał, że 05 stycznia 2012 r., 05 marca 2012 r., i 06 kwietnia 2012 r. wpłacił na wskazany przez powoda rachunek kwoty po 50 zł, licząc na pisemną ugodę. Dodał, że nie uchylił się od spłaty zadłużenia, jednakże sprzeciwia się ponoszeniu opłaty sądowej oraz kosztów zastępstwa procesowego.

Postanowieniem z 17 września 2012 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał rozpoznanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Wołowie (k. 13).

Pismem procesowym z 27 listopada 2012 r. (k. 19-48), wniesionym w odpowiedzi na sprzeciw pozwanego i w uzupełnieniu braków formalnych pozwu, powód cofnął pozew w części, to jest co do kwoty 50 zł, wskazując, że jest to wynikiem wpłaty dokonanej przez pozwanego po dniu wniesienia pozwu. Powód ostatecznie sprecyzował żądanie pozwu, domagając się zasądzenia od pozwanego kwoty 7.127,76 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 7.127,76 zł od daty wniesienia pozwu do 06 kwietnia 2012 r. (daty dokonania wpłaty kwoty 50 zł) i od kwoty 7.077,76 zł od 07 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty. Powód podał, że pozwany zawarł umowę kredytu gotówkowego na kwotę 9.599,56 zł. Na rzecz poprzedniego wierzyciela pozwany dokonał 13 wpłat w łącznej wysokości 4.973,57 zł, natomiast na rzecz powoda dokonał 12 wpłat w łącznej wysokości 1.186,52 zł. Dodał, że wpłaty pozwanego zostały uwzględnione podczas ustalania wartości przedmiotu sporu w niniejszej sprawie. Żądanie zasądzenia odsetek powód oparł na przepisie art. 481 k.c., zgodnie z którym wierzyciel jest uprawniony do naliczania odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia także w sytuacji, gdy nie ponosi z tego tytułu żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Podał, że kwota 285 zł wynika z naliczonych przez bank kosztów tytułem podejmowanych czynności upominawczych i windykacyjnych w stosunku do pozwanego, na które pozwany zgodził się zawierając umowę kredytu, a także kosztów postępowania klauzulowego i egzekucyjnego, które powód nabył na podstawie umowy cesji z 26 kwietnia 2011 r. Powód zwrócił też uwagę, że pozwany nie kwestionuje faktu zawarcia umowy kredytu z poprzednim wierzycielem. W ocenie powoda wskazana przez pozwanego jego trudna sytuacja życiowa i materialna, nie ogranicza prawa powoda do dochodzenia wierzytelności, nie ma wpływu na bezsporny fakt istnienia zobowiązania i obowiązek spłaty zadłużenia przez pozwanego.

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny istotny dla rozstrzygnięcia:

Pozwany P. U. (1) zawarł 22 grudnia 2008 r. z (...) Bankiem Spółką Akcyjną z siedzibą w W. umowę kredytu gotówkowego o numerze (...) na kwotę 9.599,56 zł.

Zgodnie z § 3. umowy oprocentowanie kredytu było stałe i wynosiło 13,99 % w stosunku rocznym. Całkowity koszt kredytu to 6.308,96 zł (odsetki, opłata przygotowawcza, prowizja, opłata z tytułu ubezpieczenia, opłata za obsługę kredytową).

Pozwany kredytobiorca zobowiązał się w § 4. umowy do spłaty kredytu wraz z odsetkami i opłatą za obsługę kredytową w 48 ratach w stałej wysokości 277,27 zł, płatnych do 22-go dnia każdego kolejnego miesiąca, począwszy od 22 stycznia 2009 r.

(dowód umowa kredytu gotówkowego nr (...) z 22.12.2008 r. z załącznikami k. 29 – 33)

Pozwany nie regulował terminowo zobowiązania wynikającego z udzielonego kredytu, skutkiem czego (...) Bank S.A. z siedzibą w W. wypowiedział pozwanemu umowę kredytu i 14 lipca 2010 r. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny stwierdzający istnienie wymagalnego zobowiązania pieniężnego pozwanego z tytułu umowy kredytu gotówkowego z 22 grudnia 2008 r. r. w łącznej wysokości 9.559,61 zł, w tym: kapitał w kwocie 8.292,38 zł, odsetki umowne w kwocie 648,67 zł naliczone od 22 grudnia 2008 r. do 26 marca 2010 r. według oprocentowania 13,99 %, odsetki karne w kwocie 60,81 zł, koszty korespondencji w kwocie 53 zł, koszty windykacji telefonicznej w kwocie 27 zł, koszty opłaty administracyjnej w kwocie 120 zł, koszty windykacji bezpośredniej w kwocie 35 zł oraz odsetki ustawowe naliczone od kwoty kapitału 8.292,38 zł od 27 marca 2010 r. do 14 lipca 2010 r. w kwocie 322,75 zł.

(dowód bankowy tytuł egzekucyjny nr 27 (...) z 14.07.2010 r. k. 34)

Prawomocnym postanowieniem z 06 sierpnia 2010 r. Sąd Rejonowy w Wołowie Wydział I Cywilny, w sprawie o sygn. akt I Co 1005/10, nadał bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr 27 (...) wystawionemu 14 lipca 2010 r. przez wierzyciela (...) Bank S.A. z siedzibą w W. klauzulę wykonalności przeciwko dłużnikowi P. U. (1), na mocy którego miał on zapłacić wierzycielowi kwotę 8.615,13 zł wraz z ustawowymi odsetkami od 15 lipca 2010 r. do dnia zapłaty, na którą składa się zaległość w spłacie kapitału kredytu w kwocie 8.292,38 zł oraz odsetki ustawowe naliczone od kapitału za okres od 27 marca 2010 r. do 14 lipca 2010 r. w kwocie 322,75 zł.

Sąd oddalił dalej idący wniosek wierzyciela, to jest co do nadania klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu w części dotyczącej odsetek umownych w kwocie 648,67 zł naliczonych według stopy procentowej 13,99 % od 22 grudnia 2008 r. do 26 marca 2010 r., kwoty 60,81 zł odsetek karnych, kosztów korespondencji w wysokości 53 zł, kosztów windykacji telefonicznej w kwocie 27 zł, kosztów windykacji bezpośredniej w kwocie 35 zł oraz kosztów opłaty administracyjnej w kwocie 120 zł.

(dowód postanowienie Sądu Rejonowego w Wołowie Wydziału I Cywilnego z 06.08.2010 r., I Co 1005/10 k. 35)

(...) Bank S.A. z siedzibą w W., na podstawie tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego wystawionego 14 lipca 2010 r. zaopatrzonego w klauzulę wykonalności nadaną postanowieniem Sądu Rejonowego w Wołowie Wydziału I Cywilnego z 06 sierpnia 2010 r. w sprawie o sygn. akt I Co 1005/10, wnioskiem z 25 października 2010 r. wszczął przeciwko pozwanemu P. U. (1) postępowanie egzekucyjne, które było prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wołowie A. M. pod sygnaturą Km 1434/10.

W toku postępowania egzekucyjnego pozwany dokonał wpłat w kwotach 6 x po 450 zł, 4 x po 300 zł oraz jednorazowej wpłaty w kwocie 318,30 zł, to jest w łącznej wysokości 4.218,30 zł. Z wyegzekwowanej w toku postępowania egzekucyjnego należności w wysokości 4.218,30 zł wierzycielowi (...) Bank S.A. z siedzibą w W. została przekazana kwota 3.359,20 zł, w tym kwota 50 zł tytułem kosztów zasądzonych na rzecz wierzyciela w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu.

Na wniosek wierzyciela (...) Bank S.A. z siedzibą w W. postępowanie egzekucyjne zostało umorzone postanowieniem Komornika z 28 listopada 2011 r.

(dowody: akta egzekucyjne Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wołowie A. M. o sygn. akt Km 1434/10, postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego z 28.11.2011 r. k. 36;

pismo Komornika z rozliczeniem wpłat pozwanego dokonanych w toku postępowania egzekucyjnego Km 1434/10 k. 69,

przesłuchanie pozwanego P. U. (1) k. 62)

Umową przelewu wierzytelności, zawartą 26 kwietnia 2011 r. z (...) Bank S.A. z siedzibą w W., powód B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. nabył z dniem 31 maja 2011 r. wierzytelność wynikającą z umowy kredytu gotówkowego zawartej przez pozwanego P. U. (1) 22 grudnia 2008 r. z (...) Bankiem S.A. z siedzibą w W. o numerze (...).

Pismami z 09 września 2011 r. powód poinformował pozwanego o przelewie wierzytelności oraz wezwał pozwanego do dobrowolnej spłaty na rzecz powoda kwoty zadłużenia w wysokości 7.210,20 zł w terminie 7 dni od otrzymania wezwania na wskazany rachunek bankowy powoda.

(dowody: wyciąg z umowy przelewu wierzytelności z 26.04.2011 r. k. 38 – 39,

wyciąg z załącznika do umowy przelewu wierzytelności – k. 40,

zawiadomienie o przelewie z 09.09.2011 r. k. 37,

wezwanie do zapłaty z 09.09.2011 r. k. 41,

informacją o przetwarzaniu danych osobowych z 09.09.2011 r. k. 42,

rozliczenie wierzytelności powoda k. 43,

przesłuchanie pozwanego P. U. (1) k. 62)

Powód B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. wystawił 29 marca 2012 r. wyciąg z ksiąg rachunkowych stwierdzający istnienie wymagalnej wierzytelności w stosunku do pozwanego, wynikającej z cesji wierzytelności z umowy kredytu z 22 grudnia 2008 r., w wysokości łącznie 7.177,76 zł, na którą składa się kapitał w wysokości 4.453,18 zł, odsetki w kwocie 2.439,58 zł oraz koszty w wysokości 285 zł.

(dowód wyciąg z ksiąg rachunkowych powoda z 29.03.2012 r. k. 44)

Pozwany, po otrzymaniu informacji o zawartej 26 kwietnia 2011 r. pomiędzy powodem a (...) Bankiem S.A. z siedzibą w W. umowie sprzedaży wierzytelności oraz nabyciu przez powoda wierzytelności wynikającej z umowy kredytu gotówkowego z 22 grudnia 2008 r., kilkakrotnie zwracał się do powoda z propozycją zawarcia porozumienia w sprawie spłaty zadłużenia w ratach, na co powód ostatecznie nie wyraził zgody.

Do dnia wniesienia pozwu na poczet wierzytelności wynikającej z umowy kredytu gotówkowego z 22 grudnia 2008 r., pozwany dokonał na rzecz powoda dobrowolnych wpłat w łącznej wysokości 1.136,52 zł, uiszczając: 20 czerwca 2011 r. kwotę 259,13 zł, 19 lipca 2011 r. kwotę 259,13 zł, 19 sierpnia 2011 r. kwotę 259,13 zł, 19 września 2011 r. kwotę 259,13 zł, 10 stycznia 2012 r. kwotę 50 zł i 06 marca 2012 r. kwotę 50 zł.

Powód dokonał rozliczenia powyższych wpłat pozwanego w łącznej kwocie 1.136,52 zł, zaliczając je na poczet należności głównej - wymagalnego kapitału w wysokości 5.589,70 zł. Kwota należności głównej na datę wniesienia pozwu wynosiła 4.453,18 zł (5.589,70 zł – 1.136,52 zł = 4.453,18 zł).

W toku postępowania, 06 kwietnia 2012 r. pozwany dokonał na rzecz powoda wpłaty kwoty 50 zł na poczet zobowiązania objętego żądaniem pozwu. Kwotę tę powód zaliczył na poczet należności głównej (4.453,18 zł – 50 zł = 4.403,18 zł).

(dowody: rozliczenie wierzytelności powoda k. 43,

przesłuchanie pozwanego P. U. (1) k. 62).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

W niniejszym postępowaniu powód ostatecznie żądał zasądzenia na jego rzecz od pozwanego kwoty 7.127,76 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 7.127,76 zł od dnia wniesienia pozwu, to jest od 30 marca 2012 r. do 06 kwietnia 2012 r. oraz od kwoty 7.077,76 zł od 07 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty, wynikającej z nabytej w drodze przelewu wierzytelności przysługującej (...) Banku S.A. z siedzibą w W. wobec pozwanego z tytułu zawartej z pozwanym umowy kredytu gotówkowego. Jak wskazał powód, na kwotę żądania, zgodnie z treścią wyciągu z ksiąg rachunkowych powoda z 29 marca 2012 r., składa się kwota należności głównej – kapitału w wysokości 4.453,18 zł, która wobec wpłaty przez pozwanego kwoty 50 zł w toku procesu została pomniejszona do wysokości 4.403,18 zł, odsetki w wysokości 2.439,58 zł naliczone przez pierwotnego wierzyciela do dnia cesji wierzytelności i przez powoda od dnia cesji oraz koszty w wysokości 285 zł.

Ustalając stan faktyczny sprawy istotny dla rozstrzygnięcia, Sąd oparł się na dowodach z dokumentów, w tym umowie kredytu gotówkowego z 22 grudnia 2008 r. wraz z załącznikami, bankowym tytule egzekucyjnym wystawionym przez (...) Bank S.A. 14 lipca 2010 r. z postanowieniem Sądu z 06 sierpnia 2010 r. nadającym mu klauzulę wykonalności w części, pismach powoda do pozwanego, wyciągu z umowy przelewu wierzytelności z 26 kwietnia 2011 r. wraz z wyciągiem z załącznika z tejże umowy przelewu, wyciągu z ksiąg rachunkowych powoda (k. 44) oraz rozliczeniu wpłat i zobowiązań pozwanego (k. 43) oraz na aktach postępowania egzekucyjnego Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wołowie A. M. o sygn. Km 1434/10 na okoliczność wysokości zobowiązania oraz sposobu rozliczenia wpłat dokonanych przez pozwanego tytułem zaspokojenia należności dochodzonej pozwem. Dowodom z tych dokumentów Sąd dał wiarę w zakresie, w jakim były spójne i zbieżne w ustaleniach, w szczególności co do legitymacji powoda oraz wysokości zobowiązania pozwanego. Sąd oparł się również na dowodzie z przesłuchania pozwanego P. U. (1), który uznał za wiarygodny oraz znajdujący odzwierciedlenie w dowodach z dokumentów, potwierdzający fakt istnienia wymagalnego zobowiązania pozwanego, skuteczność i wiedzę pozwanego o przelewie wierzytelności na powoda, a także toczącego się przeciwko pozwanemu postępowania egzekucyjnego i wyegzekwowania części należności wynikającej ze zobowiązania pozwanego.

Tytułem wstępu należy powołać normę art. 509 § 2 k.c. zgodnie, z którą w przypadku zawarcia umowy przelewu wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o odsetki. W wyniku przelewu przechodzi na nabywcę (cesjonariusza) ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi (cedentowi), który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki łączył go z dłużnikiem. Wierzytelność, jak i prawo do jej dochodzenia, przechodzi na nabywcę w takim kształcie, w jakim przysługiwała cedentowi w chwili zawarcia umowy przelewu. Jednocześnie, jeżeli dłużnik Banku będący kredytobiorcą nie dotrzymuje warunków udzielenia kredytu, Bank może dokonać przelewu wierzytelności na rzecz funduszu sekurytyzacyjnego bez zgody zarówno tego dłużnika, jak i dłużnika banku z tytułu zabezpieczenia kredytu (vide; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 maja 2010 r., sygn. akt IV CSK 558/09, OSNC 2010/12/168, LEX nr 602305, Biul. SN 2010/9/10, M. Pr. Bank. 2011/5/12). Od chwili przelewu wierzytelności dłużnikowi przysługują wobec nabywcy wierzytelności wszelkie prawa i zarzuty, jakie miałby on w stosunku do pierwotnego wierzyciela w tytule wykonania umowy, zaś wierzyciel, który wstąpił w prawa wynikające z pierwotnego stosunku zobowiązaniowego, obowiązany jest przedstawić dowody zarówno nabycia swej wierzytelności, jak i jej wysokości.

Stosownie do ogólnej zasady rozkładu ciężaru dowodu zawartej w treści art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Podkreślić należy, że art. 6 k.c. rozumiany być musi przede wszystkim w ten sposób, że strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu, co do tych okoliczności na niej spoczywał.

Dla zobrazowania rozważań Sądu w przedmiotowej sprawie należy zatem prześledzić jak rozkładał się między stronami ciężar dowodu, co pozwoli ocenić jak strony z obowiązków w tym zakresie się wywiązały i jaki wpływ miało to na ich sytuację procesową. Mianowicie na powódzie spoczywał ciężar dowodu zarówno co do samego istnienia zobowiązania pozwanego, jak też co do wysokości przysługującej mu wobec pozwanego wierzytelności, natomiast pozwany winien przytaczać dowody na okoliczności wskazujące na nieistnienie zobowiązania bądź, że istnieje ono w kwocie mniejszej niż żądana pozwem. Pozwany w szczególności winien wykazać, że dokonane przez niego dobrowolne wpłaty zaspokoily w zobowiązanie wynikające z umowy kredytu bankowego z 22 grudnia 2008 r. Dodać jednak trzeba, że obowiązek prowadzenia dowodów przeciwnych przez pozwanego, aktualizuje się w przypadku, kiedy powód przeprowadziłby dowody istnienia spornej wierzytelności, co powód uczynił jedynie w części.

Powód posiadał legitymację do żądania spełnienia przez pozwanego dochodzonego pozwem roszczenia i fakt ten nie był kwestionowany przez pozwanego. Powód przedłożył wyciąg z umowy przelewu wierzytelności z 26 kwietnia 2011 r. wraz z wyciągiem z załącznika, jak i wyciąg z własnych ksiąg rachunkowych z 29 marca 2012 r. oraz zawiadomienie o przelewie i wezwanie pozwanego do zapłaty, z których bez wątplenia wynika, że dotychczasowy wierzyciel pozwanego (...) Bank S.A. z siedzibą w W. zbył przysługującą mu wobec pozwanego wymagalną wierzytelność wynikającą z umowy kredytu numer (...) z 22 grudnia 2008 r. Z wyciągu z załącznika do umowy przelewu wierzytelności (k. 40) wynika, że powód nabył w drodze przelewu wierzytelność w wysokości łącznie 7.800,73 zł według stanu na 31 maja 2011 r. Na tę kwotę składały się: kapitał w wysokości 5.589,70 zł, odsetki ustawowe w kwocie 1.216,55 zł, odsetki umowne w kwocie 648,67 zł, odsetki karne w kwocie 60,81 zł, koszty administracyjne w kwocie 120 zł, koszty sądowe w kwocie 50 zł, koszty windykacji w łącznej kwocie 62 zł (w tym 27 zł koszty windykacji telefonicznej) i koszty korespondencji w kwocie 53 zł.

Powód, na podstawie przedłożonych dokumentów, jedynie w części wykazał zasadność żądania pozwu. Mianowicie na uwzględnienie zasługiwało żądanie powoda dotyczące niespłaconej należności głównej – kapitału z umowy kredytu z 22 grudnia 2008 r., wynikającej z wyciągu z ksiąg rachunkowych powoda z 29 marca 2012 r., której wysokość potwierdzał dokument rozliczenia wpłat pozwanego (k. 43). Powód, sporządzając wyciąg z ksiąg rachunkowych, uwzględnił w rozliczeniu zaległego kapitału w kwocie 5.589,70 zł wpłaty pozwanego w łącznej wysokości 1.136,52 zł. Jak wynika z rozliczenia (k. 43), powód dokonał wpłat w datach: 20 czerwca 2011 r. w kwocie 259,13 zł, 19 lipca 2011 r. w kwocie 259,13 zł, 19 sierpnia 2011 r. w kwocie 259,13 zł, 19 września 2011 r. w kwocie 259,13 zł, 10 stycznia 2012 r. w kwocie 50 zł i 06 marca 2012 r. w kwocie 50 zł – to jest w łącznej kwocie 1.136,52 zł, według rozliczenia 5.589,18 zł – 1.136,52 zł = 4.453,18 zł. Tak więc po rozliczeniu, na datę wniesienia pozwu do zapłaty z tytułu należności głównej pozostała pozwanemu kwota 4.453,18 zł, zaś po dokonanej już w toku procesu wpłacie kwoty 50 zł, była to kwota 4.403,18 zł. Pozwany nie wykazał spłaty zobowiązania w wyższej kwocie niż tak rozliczona przez powoda. Stąd też żądanie pozwu w odniesieniu do kwoty z tytułu wymagalnego z umowy kredytu niespłaconego przez pozwanego kapitału w wysokości 4.403,18 zł, podlegało w całości uwzględnieniu.

Uwzględnieniu podlegało również żądanie pozwu w zakresie skapitalizowanych odsetek ustawowych w łącznej kwocie 513,55 zł, naliczonych przez powoda od niespłaconego kapitału kredytu od daty nabycia przez powoda wierzytelności, to jest od 31 maja 2011 r., z uwzględnieniem kolejnych wpłat dokonywanych przez pozwanego, do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu, to jest do 29 marca 2012 r. (według wyliczenia jak w rozliczeniu k. 43).

Sąd oddalił natomiast, jako nie udowodnione przez powoda, żądanie pozwu w zakresie odsetek ustawowych i umownych, w tym karnych, naliczonych przez pierwotnego wierzyciela (...) Bank S.A. z siedzibą w W. do daty cesji wierzytelności oraz żądanie w zakresie kosztów w łącznej kwocie 285 zł. Należy w tym miejscu wskazać, że z przedłożonych przez powoda dokumentów w postaci wyciągu z załącznika do umowy przelewu wierzytelności (k. 40), rozliczenia (k. 43) oraz wyciągu z ksiąg rachunkowych powoda (k. 44) nie wynika w jaki sposób odsetki te zostały naliczone, w szczególności jakiego rodzaju odsetki (umowne, ustawowe) w jakiej wysokości, za jaki okres oraz od jakiej podstawy zostały naliczone. To samo dotyczy kosztów, co do wysokości których brak jest podstawy ich naliczenia oraz dowodów potwierdzających ich poniesienie przez pierwotnego wierzyciela. Tym samym tak określone żądanie powoda nie poddawało się weryfikacji Sądu rozpoznającego sprawę i nie mogło zostać uwzględnione.

Również przedłożony przez powoda, dla wykazania istnienia i zakresu przysługującej mu przeciwko pozwanemu wierzytelności, dokument w postaci wyciągu z własnych ksiąg rachunkowych z 29 marca 2012 r., nie mógł stanowić podstawy do uwzględnienia żądania odsetek i kosztów w całości, bowiem wskazuje on jedynie ogólną kwotę odsetek w wysokości 2.439,58 zł, bez określenia w jaki sposób i od jakich kwot zostały one obliczone (poza uwzględnionymi przez Sąd ustawowymi odsetkami naliczonymi przez powoda w wysokości 513,55 zł) oraz kwotę kosztów 285 zł, nie precyzując jakie są to koszty, czego dotyczą, w jaki sposób i na jakiej podstawie zostały wyliczone. Biorąc bowiem pod uwagę zmianę stanu prawnego, spowodowaną uznaniem przez Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 25 lipca 2011 r. (P 1/10, Dz. U. Nr 152, poz. 900) art. 194 ustawy z 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych w części, w jakiej nadaje on moc prawną dokumentu urzędowego wyciągom z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego w postępowaniu cywilnym prowadzonym wobec konsumenta, za niezgodny z art. 2, 32 ust. 1 zdanie pierwsze i art. 76 Konstytucji, aby udowodnić istnienie dochodzonej przez fundusz wierzytelności i jej wysokości, nie wystarczy przedłożyć sądowi wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu, bez potrzeby wskazywania tytułu, ani okoliczności, w jakich zobowiązanie powstało. Powołane orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego skutkowało zatem powrotem do zasady w postępowaniu cywilnym, iż to powód – w sporze z konsumentem – pozwanym, musi udowodnić istnienie dochodzonej wierzytelności, okoliczności jej powstania oraz jej wysokość.

Tymczasem żaden z powołanych przez powoda i przedłożonych w sprawie dowodów z dokumentów nie pozwala na weryfikację naliczonych przez pierwotnego wierzyciela odsetek umownych i ustawowych, składających się na żądanie pozwu, jak również wyliczenia kosztów, które by w sposób dostateczny identyfikowały oraz indywidualizowały roszczenie w tym zakresie. Tym samym powód nie wykazał zasadności żądania pozwu w tym zakresie, co skutkowało jego oddaleniem jak w punkcie II. sentencji wyroku.

Dodać trzeba, że w kwocie kosztów 285 zł powód domagał się zasądzenia na jego rzecz kwoty 50 zł tytułem kosztów sądowych, przyznanych na rzecz pierwotnego wierzyciela w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, argumentując, że koszty te do dnia nabycia wierzytelności nie zostały pokryte przez pozwanego, przedstawiając wyciąg z załącznika do umowy przelewu wierzytelności. Tymczasem, jak wynika z akt postępowania egzekucyjnego prowadzonego na wniosek pierwotnego wierzyciela przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wołowie A. M., pod sygn. Km 1434/10 (k. 18 i 19 akt egzekucyjnych), przedmiotowe koszty sądowe zostały wyegzekwowane w toku postępowania egzekucyjnego i przekazane pierwotnemu wierzycielowi (...) Bank S.A. z siedzibą w W.. Mając zatem na względzie, iż cesjonariusz nabywa wierzytelność w takim zakresie i stanie, w jakim znajdowała się ona w chwili dokonania przelewu, powód nie mógł nabyć wierzytelności co do kosztów sądowych w kwocie 50 zł, bowiem świadczenie pozwanego w tym zakresie zostało spełnione na rzecz pierwotnego wierzyciela przed dokonaniem przelewu wierzytelności. W konsekwencji żądanie powoda w tym zakresie również podlegało oddaleniu.

W tym stanie faktycznym i prawnym, powództwo podlegało uwzględnieniu w części, to jest łącznie co do kwoty 4.930,88 zł wraz z ustawowymi odsetkami od 07 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty, zasądzonymi zgodnie z żądaniem powoda, w oparciu o art. 481 § 1 i § 2 k.c. i 482 § 1 k.c., o czym orzeczono jak w punkcie I. sentencji wyroku. Na zasądzoną kwotę składają się: całość żądanej pozwem należności głównej w wysokości 4.403,18 zł oraz skapitalizowanych odsetek ustawowych w wysokości 513,55 zł, a także skapitalizowane odsetki ustawowe w kwocie 14,15 zł – obliczone od kwoty 4.966,73 zł (należność główna w dacie wniesienia pozwu 4.453,18 zł + skapitalizowane odsetki ustawowe 513,55 zł) od daty wniesienia pozwu, to jest od 30 marca 2012 r. do daty wpłaty przez pozwanego kwoty 50 zł, to jest do 06 kwietnia 2012 r. Dalej idące powództwo, z omówionych wyżej względów, podlegało oddaleniu, o czym orzeczono jak w punkcie II. sentencji wyroku.

Zważywszy, iż powód skutecznie cofnął pozew wraz ze zrzeczeniem się roszczenia w części, to jest co do kwoty 50 zł uiszczony przez pozwanego w toku procesu, na zasadzie art. 203 k.p.c. w zw. z art. 355 § 1 k.p.c., postępowanie w tym zakresie polegało umorzeniu, o czym orzeczono jak w punkcie III. sentencji wyroku.

Orzeczenie o kosztach procesu, zawarte w punkcie IV. sentencji wyroku, Sąd oparł na zasadzie wyrażonej w art. 100 zd. 1 k.p.c., który stanowi, iż w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub

stosunkowo rozdzielone. Mając na uwadze, iż żądanie powoda zostało uwzględnione w 69,18 % i w tej części powód wygrał proces, a tym samym oddalone w 30,82 %, w takim też stosunku Sąd rozdzielił poniesione przez strony koszty procesu. Skoro zatem pozwany nie poniósł kosztów procesu, zaś na koszty powoda w wysokości 1.307 zł złożyły się: opłata sądowa od pozwu w wysokości 90 zł, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 1.200 zł ustalone zgodnie z § 6 ust. 4 w zw. z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r., nr 163, poz. 1349 ze zm.) oraz opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 904 zł (według wyliczenia: $1.307 \times 69,18 \% = 904$ zł).